

PÁRBESZÉD

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

3. Évfolyam 6. szám

Megjelenik 1200 példányban

2000. június

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária; Felelős szerkesztő: Gyulási János

Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta !

A "Pincehelyért" Egyesület munkájából...

Májusban az Egyesület a Vörösmarty Mihály születésének 200-ik évfordulójára rendezett műsor rendezésében vett részt. Horváth Anna tanárnő az Egyesületünk tagja összeállította a programot, ami ugyan, csak részben lett elfogadva, de így is színvonalasra sikerült. A cserkészcsapatunk teljes létszámban és díszben jelen volt a megemlékezéseken. Egyesületünk tagjai közül ketten, szavalatukkal is emelték, tették szebbé a műsort. A fiatalabb tagok köszöntötték Dr. Dávid Ibolya igazságügy miniszter asszonyt, és átadták az ajándékot és a rózsacsokrot, valamint egy pincehelyi himnusz terítőt. A vendégek ebédeltetésénél is részt vett egyesületünk. Egy fő a főzésnél, 5 fő a felszolgálásnál segédkezett. Ezúton kívánunk köszönetet mondani minden aktívan segítő és csak a műsorokon megjelent Egyesületi tagunknak. Köszönet minden résztvevőnek. A félreértések elkerülése véget közöljük még, hogy az Egyesület Táncsoportja a Húsvéti báli bevételből asztalokat és székeket vett a melyek a Művelődési Házban találhatók.

Farkasné Horváth Mária

Alapítványi műsor a Művelődési Házban...

A Művelődési Ház adott helyet május 27-én egy nagyon dicséretes kezdeményezés által létrejött műsornak. Az Általános Iskola 6. Osztálya alapítványt hoz létre "A Pincehelyi Iskoláért Gyermekeink Jövőjéért" névvel. Az alapítvány anyagi feltételeinek megteremtése érdekében jótékonyági délutánt és bált szerveztek a már említett osztály tanulóinak szülei. A mai rohanó világunkban, amikor már elveszítik az emberek a közös dolgok iránti tenni akarásukat, lelkesedésüket, ezek a szülők nem sajnálták az idejüket, energiájukat, pedig egy ilyen jellegű rendezvény sok utánjárást igényel. A műsor nagyon színvonalas volt, ezt azok a nagyszülők, rokonok, ismerősök is elismerték, akik eljöttek megnézni a fellépőket. Elsőként a nagycsoportos óvodások mutatták be műsorukat, őket követték a harmadik osztályos és a hatodik osztályos iskolások. Régen láthattunk ennyi csillogó arcú gyermeket, akik izgalommal várták a színrelépésük idejét. Mindegyik csoport tehetséggel és élénk átéléssel adta elő a saját műsorszámát: az ovisok verseltek, énekeltek, mesét mondtak, a harmadikosok táncoltak, a hatodikosok mesejátékkal és népdalokkal szerepeltek, az iskolai énekkar erre az alkalomra dalsokkal készült. A délután folyamán a

keszöhidegkúti és a pincehelyi táncsoport is fellépett, Bekő József volt tanuló, verset mondott. Itt az újságon keresztül szeretném megköszönni a felkészítő pedagógusok munkáját, akik a kezdeményező szülők partnerei lettek a cél érdekében és mindent megtettek azért, hogy sikeresen szerepeljenek a tanítványaik. Köszönet illeti az összes fellépőt és a támogatókat, szervezőket is. Remélem, hogy az alapítvány javára lesz még lehetőség a jövőben is munkálkodni, és őszintén bízom abban, hogy egyre többen nyújtanak segítséget az ilyen rendezvények létrehozásához.

Sóhajda Mónika

Úton az Európai Unió felé!

2000. május 27-én izgatottan vártuk, hogy megérkezzen településünkre a baráti Uitgeest település Önkormányzati és a "Pincehely Barátai" Egyesület küldöttsége. Délután 16 órakor megérkeztek a kocsik a repülőtérre. A küldöttséget a Polgármester és a képviselő testületi tagok fogadták. Jelen volt a helyi "Uitgeest Barátai" Egyesület elnöke is. A holland küldöttséget a legmagasabb szinten a Polgármester és két alpolgármester, valamint az Uitgeest-i "Pincehely Barátai" Egyesület elnöke valamint titkára képviselte.

A vendégeket a muzeális értékű Csehfalvay kúriának a külön termében fogadta a

pincehelyi Polgármester. Fogadóbeszédében üdvözölte a jelenlévőket, majd utána az Uitgeest-i polgármester köszönte meg a meghívást. Az "Uitgeest Barátai" Egyesület elnöke beszédében méltatta a két település egyesületeinek baráti, már tíz éves kapcsolatát, és arra kérte a két önkormányzat küldöttségét, hogy írják alá a két település baráti együttműködési jegyzőkönyvét. Mert ezért a két egyesület vezetősége már sokat dolgozott. A küldöttség megtekintette a kúria épületében lévő Helytörténeti Múzeumot is. Este a polgármester úr szőlős pincéjében vacsorát adott a küldöttség tiszteletére, ahol jó hangulatban borospohár mellett folytatódott a kölcsönös ismerkedés. Másnap vasárnap 28-án a küldöttség részt vett a Vörösmarty Mihály születésének 200-ik évfordulójára rendezett ünnepségen, majd a templomban az ünnepi nagymisén. Utána a költő szobrát koszorúzták meg. A helyi Művelődési Házban rövid műsor keretében hazánk igazságügy minisztere, aki egyben a régió országgyűlési képviselője is Dr. Dávid Ibolya mondott ünnepi beszédet, majd a cserkészek adtak rövid műsort. Délben a meghívott vendégek tiszteletére díszebéd volt a Piano Bárban. Az ebéd után a két küldöttség, a Csehfalvay kúriában kézjegyek láttá el a közös együttműködési egyezményt. Este Tamásiban, a Muskátli vendéglőben az "Uitgeest Barátai" Egyesület vezetősége hívta meg a Holland delegációt vacsorára. Itt az Uitgeest-i "Pincehely Barátai" Egyesület elnöke méltatta az eddig végzett munkát, megköszönve a baráti fogadtatást. Hétfőn 29-én a küldöttség rövid falulátogatást tett, melyen megtekintették a Gáztöltő üzemet, az Iskolát, és a Kórházat, megismertve az itteni

problémákat. Dél előtt 11 órakor a küldöttség elindult a repülőtérre. A megbeszélések alatt felvetődött problémákat meghallgatták, a következő lépéseket ez év szeptemberében 10-16 közötti látogatásuk alkalmával a két küldöttség bevonásával akarják megtenni. Előtérbe került a helyi kábeltelevízió és szennyvíz elvezető csatorna problémája, ami megoldásra vár, ezekben az ügyekben is szeretnénk segítséget, támogatást kérni. Reméljük, hogy más településeknek is példát tudunk mutatni az Európai Unióhoz vezető úton. Ez csak a kezdet bízunk a jobb folytatásban.

Csepregi József

"Uitgeest Barátai" Egyesület elnöke

Önzetlenül...

Április elején jutott tudomásomra, a nem mindennapi ajándékozás híre, mely példanélküli eddig az Iskola történetében. Hosszú utánjárást követően, eljutottam ahhoz, aki e nemes cselekedetet véghez vitte. Az önzetlen ajándékozó Horváth Anna nyugdíjas tanárnő, aki közel negyed századot tanított a Vörösmarty Mihály Általános Iskolában. Az én korosztályom is áldásos tevékenységének volt tanulója 1950 és 56 között. Nehezen lehetett szóra bírni Annus nénit, ismerte a szerénységét, elhárította az újságcikk megírását. Jómagam úgy éreztem erről az eseményről meg kell emlékezni. Egy kis történet: 1878-ban Annus néni édesanyja még tanuló volt itt a helyi iskolában. Tavasszal leszakadt az iskola két tantermének a mennyezete. /akkor még két tanterem volt az iskolában / Szerencsére akkor éppen nem volt tanítás így nem történt baleset. Az akkori pincehelyi nép összefogására volt jellemző, hogy mindenki segített. Egyenként hordták össze a téglákat, segítettek az

újjaépítésben. Őszre felépítették az Iskolát. Elismerésre méltó a 122. évvel ezelőtti összefogás, a közös cél érdekében. Elkelt a mai korban is sok esetben. Horváth Anna tanárnő és családjának tagjai közösen elhatározták, a Millenniumi év és Vörösmarty Mihály születésének 200-ik évfordulójának alkalmából számítógéppel ajándékozzák meg a pincehelyi Általános Iskolát. A modern kivitelű gép tartozékokkal együtt 250.000 Ft-ba került. Szerényen átadták Kardos Mihály igazgatónak. Az igazgató úr levélben köszönte meg Annus néninek és családjának a kapott ajándékot, az iskola tanárainak nevében. Megkerestem Samu Csaba tanár urat, megkérdeztem milyen segítséget, nyújt a gép és mire használják? A nagyteljesítményű számítógép jól elősegíti és megkönnyíti az iskola pedagógusainak munkáját, ez az ajándék pont a legjobbkor jött, így megoldódott az eddigi probléma, mivel nem volt pénz számítógépre. Az ajándékba kapott gépen végzik az iskola adminisztratív dolgait, kimutatások elkészítését, így az maximálisan megfelel a követelményeknek. A régi számítógépen a tanulók gyakorolhatnak, így állandóan a rendelkezésükre áll melyet ki is használnak. Öröm az új számítógéppel dolgozni, mondta végül Samu Csaba tanár úr. Nem vagyok elfogult, mindannyian ismerjük Annus nénit. Elévülhetetlen érdemei vannak, nagyon sokat tett és tesz ma is Pincehelyért. Elismerésnek örvend megénkben, sőt az országban egyaránt. Bízom abban, hogy a tanulókat a gép nagyban elősegíti, a felzárkózást a számítógépes ismeretek területén. Annus néni áldásos tevékenységéhez adjon a mindenható, jó egészséget, és még hosszú életet!

Benkó Lajos

Vonaton...

Az utóbbi időben a vasúton való utazásaim során különös dologra lettem figyelmes. Arra, hogy az emberek félnek egymástól, bizalmatlanul keresik azokat a fülkéket, ahol nem ül senki, vagy csak egy-két fő. Két-három órát képesek, úgy leutazni, hogy nem szólnak egymáshoz egy szót sem. Félnék, hogy elveszik tőlük a csomagjukat, vagy még azt is ami nincs is. A kalauz ritkán járja át a kocsikat. Egyedül nem tanácsos ülni, mivel így az ember szinte felkínálja magát a rabláshoz. Még jobban igaz ez, ha az illető utas idős ember. És itt mivel van időm az utazás alatt, elgondolkodom. Hova jutott országunk közbiztonsága, már a rendőr sem biztos, hogy igazi. Az elmúlt 10-15 évben tapasztalatom szerint is az országunk egyre jobban és mélyebbre süllyed. Ami szép és jó volt megsemmisül, tönkremegy. Pusztulásnak indulnak a régen szépen gondozott épületek, vagy ahol éppen ülök a vasúti kocsik. A kocsik néha olyan piszkosak, hogy szebb ruhában nem is érdemes utazni, hogy az ablakon való kilátásról ne is beszéljünk. Hát itt van a régen várt szabad verseny, a kapitalizmus. Ez nem is lenne baj csak ennek a nyugaton oly sok előnnyel járó társadalmi berendezkedésnek a népesség szegényebb része is hasznát látná. Egyenlőre viszont, csak azt látjuk, hogy a cél az azonnali, minden és mindenkin átgázolni vágyó meggazdagodás. Fő törvény minél kevesebb munkával, minél hamarabb a felső tízezer szintjére jutni. Hazánk lassan a több százezer koldus országa dicső cím fele közelít. Elérkeztünk ahhoz a fejezethez, ahol a Bánk bán béli Tiborccal együtt kérdezhetjük, hogy meddig kell így élnünk, meddig kell még elviselni, hogy minden az új Uraké a nép meg nyomorog. Vagy lehet, hogy ez a szegény magyar nép mindenkori átka. Ezek a mostanában sűrűen előforduló sztrájkok sem éppen a kedvező országépítést szolgálják. Ezeknek a megmozdulásoknak is nép issza meg a levét, nem a jól fizetett vezetők. Nagyon jó lenne, ha lenne már valaki ebben az országban, aki nem a maga hasznát látja csak, hanem rendet és nyugalmat, megélhetést biztosítana minden egyes magyar embernek. Ezeknél a gondolatoknál

már a vonat hangja kezdte elnyomni éberségemet és lassan egy nyugodt, biztonságos élet álmába taszított, csak sajnos nem elég mélyen.

Özv. Gyulasi Jánosné

P+R

(Parkolj és utazz)

Egy élmény nagyságát általában az adja, hogy mennyire tér el a megszokott mindennapos dolgoktól. Minél inkább eltér pozitív, vagy negatív irányba annál nagyobb hatással van ránk, annál tovább megmarad emlékezetünkben.

Időpont 1998 augusztus 11. Dalmácia. A szerb háborúnak már vége. Szállásunk Starigrád Poklenica. Autóval útnak indultunk úgy határoztunk, hogy nem a tengerparton megyünk, hanem azzal az úttal viszonylag párhuzamos úton, ami a tengertől kb. 8 km-re van. Végcélnak Omis várost jelöltük meg, mint legtávolabbi pontot és ott fordulunk visszafelé a tengerparti úton. Mikor a forgalmas főútról lekanyarodtunk a forgalom megszűnt, csak mi közlekedtünk az úton. Először a KRESZ táblák lettek feltűnőek, mert teljesen szítává lötték őket. Meg is álltunk egy idő után, térképet elővettük, tanakodtunk, jó helyre visz az út? Végül tovább mentünk. Láttuk a háború nyomait, amit eddig is felfedezhettünk volna, ha jobban figyelünk. Ezen az úton töményen láttuk, szinte hitetlenkedve, értetlenül és megdöbbenéssel. Kb. 5 falun mentünk keresztül sehol embert nem láttunk csak a szétlőtt, kiégett, lerombolt tető nélküli épületeket. Egy ház nem volt egésze. Elnéptelenedett falvak, emberek keze nyoma falvakon keresztül nem látszott csak a pusztítás. Ahogy az üveggyöngyöleg felrobbant ugyan úgy hagyták az úton. Szétfröccsent lövedék megolvastotta az aszfaltot. Nem is találkoztunk mással csak egy félkatonai jellegű bódés teherautóval és két személykocsival. Amelyik házba bevitt a kíváncsiság bennünket nem láttunk mást csak golyónyomokat a falakon. Nem volt se asztal, se szék, se ágy csak hűtőszekrény, gáztűzhely meg ilyen elektromos és gázos készülékek. Ezen körülmények

látán e falvak volt lakóival szemben sajnálatot éreztünk, míg a pusztítókkal szembe dühös gyűlölet ébredt bennünk. Eszembe jutott a Kőszívű ember fiai című filmből Baradlay Jenő, aki keserűségébe, ha nem is szó szerint de azt mondta: Háború! Ez a háború? Mondjátok meg mi a háború?

Akik azokból a falvakból elmenekültek – tájékozatlanul, magyar szemmel – minek mennének vissza az otthonukba? A mi viszonyainkkal összehasonlítva, termőföldjük nincs csak sziklamező tele számócéval, földiszederrel itt-ott cserjével és kövel. Mit tud ott termelni? Ipar nincs. Halászni a hegyen keresztül gyalog messze van, kocsival országúton még messzebb. A háza romokban. Miből él és hol tudja beszerezni az élelmet. Vízről nem is beszélve. Minek menjen vissza, kérdeztem magamtól. Ők így válaszoltak volna biztos, mert ott az otthonuk.

Első lakott helység, ahova érkeztünk Kistanje volt, egy Tamási nagyságú város. Itt már láttunk embereket, talán minden második házba laktak. Ha megkérdeztük volna őket - amiről nem kérdezhettünk volna a nyelvismeret hiánya miatt – csak azt mondhatták volna, hogy „élünk”. A rombolás maradványai, elszörnyülködtetett bennünket. Emeletes házak megrogyva a találattól. Beérkezésünkkel csak a tankok és ágyúk katonákkal hiányoztak az utcákról, ahhoz, hogy a háború kellős közepén érezzük magunkat.

Nem fényképeztünk, nem filmeztünk. Lelkünk legmélyén ordított a gondolat: de jó, hogy ez nálunk nem történt meg, hogy kimaradtunk ebből az értelmetlen pusztításból. Míg ott emberek váltak földönfutóvá, maradtak család nélkül.

Tóth Ferenc

A magyarok története.

II.

Felkelt a nap százszor, nyugodott utána,
De akkor sem értek még az új hazába.
Fogytán volt ereje az elfáradt népnek,
Fáradt barmaik is cammogva léptek.

Bárha félreesett a táltosok sátra,
Mégis megkérdezték: mennyi van még hátra?
Vezérek előtt pedig akként szóltak:
Ne vigyetek tovább, forduljunk meg holnap!

Sokat nélkülözünk, éhezünk és fázunk,
Gyakran ül vendégként a bős halál nálunk.
Öreg nem kell néki, fiatalra vágyik,
Lassan elfogy népünk egytől mind egy szálig.

Kövr legelő sincs, amit ígértetek,
Ha itt elpusztulunk, - átkozott legyetek.
Lovainknak lába gyakrabban megbotlik,
Le vannak gyengülve, nincs mit adni nekik.

Összeült a tanács, aztán kisütötték,
Kémeiket éjjel jól előre küldték.
A többinek addig pihenőt rendeltek,
A sátraik körül búsan tettek-vettek.

Eltellett néhány nap, visszajött egy ember:
Heti járóföldre az Azovi-tenger!
Meotis vidékén a végtelen rétek,
A mieink lesznek, ezt kihagyni vétek!

Riadót kürtöltek rögtön a vezérek,
Lóra és szekérre ültek ifjak, vének.
Oda is érkeztek sorban, hamarjában,
Hálatüzek gyúltak ott az új hazában.

- folytatjuk -

Anyakönyvi hírek:

Születések:

Piringer Fanni

Jékel Bernadett

Házasságkötés:

Radovics László - Czakker Adrienn

Szabó József - Szécsi Mária

Halálesetek:

Pere Sándorné sz. Hajdú Irén

Patkó Istvánné sz. Zádori
Mária

Mányoki József

Varga Mihály

Mester Sándor

SUZUKI PAKS
7030 Paks, Tolnai út 17.
Tel.: 75/311-828,
20/94-27-782 • Fax: 75/314-494

SUZUKI SZEKSZÁRD
7100 Szekszárd, Alkony u. 1.
(az ATI-tanpálya mellett)
Tel.: 74/415-611 • Fax: 74/415-051

5 éves a Suzuki Barta!

Születésnapi akció!

**Június 15-ig bármilyen típusú új Suzuki vásárlása esetén
10% kedvezményt adunk, a raktárkészlet erejéig.**

**Hitel 10% alatti kamattal – pl.: 1.000.000 Ft esetén
72 hónapra már havi 19.400 Ft-tól.**

Régi autóját típustól függetlenül beszámítjuk.

SZERVIZSZOLGÁLTATÁSAINK:

- garanciális és garanciaidőn
túli javítások
- karosszériamunkák, fényezés
- extra tartozékok értékesítése,
beszerelése

**Használtautók részletre is,
akár 0% előleggel!
Suzuki. Jól jár vele**

TAMÁSI TOURS

Tamási Szabadság út. 43.
Tel/Fax: 00-36-74-471-941

**Autóbusszal a Horvát Tengerpartra KRK-sziget
MALINSKÁRA**
2000. 07. 08-tól 15-ig

8 nap / 7 éjszaka félpanzióval, idegenvezetővel

Elhelyezés: Hotel Malin tengerparti szálloda 2+1 ágyas szobáiban.

Útvonal: Kalocsa-Baja-Szekszárd-Bonyhád-Pécs-Szigetvár-Barcs-Virovitica-Kutina-Zágráb mellett-Karlovac-KRK sziget Malinska és vissza.

Indulás a kora reggeli órákban, érkezés Malinskára a késődélutáni órákban.

Résztvételi díj: 55.200 Ft
Felnőtt pótágyon: 49.900 Ft
Gyerek 7 éves korig (3 ágyon): 28.800 Ft
Gyerek 7 éves korig (2 ágyon): 39.350 Ft
Üdülöhelyi díj 12 év felett: 2.200 Ft/fő/hét
Foglalási díj 12 év felett: 500 Ft
Foglalási díj 12 évesig: 250 Ft
Autóbuszköltség oda-vissza: 10.600 Ft
12 évesig oda-vissza: 8.600 Ft
A résztvételi díj nem tartalmazza a BBP-t és a lemondási biztosítást!